

Desinler

– Kuveys · 26 Kasım 2022

Derler ki,geceden de zifir olup kabuslarına vardıkBilmez misin kabuslara yürürdü Metehan!
Hilal olup nice geceleri mahşer gibi sardık

Ne imparatorduk ne de bir tek mazluma imtihan
Oduunu eksik kalmış külhanbeyidir Türksüz cihan!
Biz pusatla,dost kefenle yardık

Derler ki,daha da ses çıkmaz;göz korktu,toprak kana bulandı
Bilmez misin,âli edepten doğan ay girdi koynumuza!
Devlet dediğin,Hakk'ı bulandı

Emaneti borç bildik boynumuza
Bir avuç toprağı cihan yaptık omuz omuz
Üç kuru kıta attığımız adımlarla sulandı

Derler ki,oklarımızdan ay söndü gök karardı
Bilmez misin o karanlığa
Benim karadan yürütülen gemilerim vardı

Bir kere baş koymuşuz tarihle akranlığa
Gerekirse yenisini başlatır,hükmederiz çağa!
En karanlık geceyi bile aydınlattığımız,şahinden hallice bir hardı

Derler ki,ille de varsın olsun sarayım
Bilmez misin şömendöfer geçecekse,gerekse göğsümüzden Aziz'im
Şükür Allah'a,bir kendi sıhhatime yüzü karayım

Sıhhatimizden öte davamız var bizim
Adım kanımla sulanmış toprağa gömülüp kalsa da gizim
Ben,dilsizin dilindeki senden kalan umut;bir nârayım

Derler ki,imkânı yok direnmenin onca topa,tüfeğe,uçağa
Bilmez misin aklın bittiği yerde fikrim bezeli nur!
Bizden nasip yok;şereften nasipsize hâyâdan kaçığa!

Üç kıtaya hükmeden ataya yaraşan,üç cephede savaşan torundur
İman dediğın,en uzun setten de uzundur
Ben,yumruğumdan hallice yürekli şehitlerimi verdim toprağa